

כבוד קדושת מוהרא"ש
הצדיק מיבנאל זצוק"ל

לְפֶה לְהִתְאַבֵּד

קרן הדיפסיה היכל הקודש
ש"י נמונית ישיבת צדק

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זיע"א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

למה להתאבד

יגלה את מעלת האדם הזוכה להתחזק בכל המצבים הקשים ביותר שעוברים עליו, ואיך שבשמים מאד מתפארים עם האדם הזוכה להחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, ואינו נופל ליאוש, ומכל שכן שאינו מתאבד, חס ושלום.

בנוי ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,

מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

למה להתאבד

א.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי חיי האדם בזה העולם הם בספנה גדולה, כי אין אדם יודע מה שמחכה לו, כי אף אחד לא בטוח עם מה שעומד לקרות עמו, ואף שרואים אחד שהוא עשיר גדול, ונדמה שהוא כבר בטוח כל ימי חייו בענין פרנסה בהרחבה, והנה לפתע בן לילה ליום נאבד ממנו הכל, וכמו-כן רואים אחד שהוא עני מרוד, ואין לו אפלו לפרנסת היום, ובן לילה ליום נתעשר, וכמו-כן רואים אדם שהוא בריא ולא חסר לו שום דבר, והוא איש חזק וגבור, עד שנדמה לו שלעולם ועד יחיה, והנה בן לילה ליום נחלה, רחמנא לצלן, במחלה ממארת והרופאים מתיאשים ממנו והוא סובל חלאים רעים ומכאובים קשים, רחמנא לצלן, וכן להפך, רואים אדם שהוא מלא מכאובים ויסורים קשים ומרים, והוא חולה מסכן, וכבר כל הרופאים התיאשו ממנו, ואמרו נואש לחייו, והנה בן לילה ליום הבריא, עד ששכח לגמרי שהיה פעם חולה, וכדומה כל מיני דגמאות יכולים להביא בחיים, איך שאין אדם בטוח

לְמָה לְהִתְאַבֵּד

ה

לְהִתְאַבֵּד, מָה הַחֲפֹזוֹן לְרוֹץ אֶל הַקֶּבֶר? ! שֶׁכָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם חַי, יְכוּל לְתַקֵּן הַכֹּל, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לְסַבֵּל חֲבוּט הַקֶּבֶר, וְאֵל יִטְעֶה אֶתְכֶם יִצְרָכֶם, כִּי תִכְףּ-וּמֵיֶד כְּשֶׁאָדָם מֵת וְנִפְטָר מִזֶּה הָעוֹלָם, אֲזִי הוּא שׁוֹכַח וּמִנַּח כְּדוּמָם עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה, אֵל תֹּאמְרוּ זֹאת כָּלֵל, אֲלֹא הָאָדָם נִדוֹן שָׁם בְּקֶבֶר בְּעֵנְשֵׁי קָשִׁים וּמְרִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמְרַגֵּשׁ שָׁם כָּל רַחֲיִשָּׁה וְעִקִּיצָה שֶׁל הַתּוֹלְעִים וְהַעֲכָבְרִים וְכוּ', וְעַל-כֵּן לְמָה לִפְלֵי בִיאוּשׁ וְלִהְתְּאַבֵּד? ! יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּישָׁבוּ אֶת עֲצֻמְכֶם כַּמָּה דַקּוֹת בַּחַיִּים חַיּוּתְכֶם, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חַי בְּזֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ וּלְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְכָל זְמַן שֶׁאָדָם חַי, עָלָיו לִידַע שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בּוֹ, וְעַל-כֵּן הֵהִתְאַבְדוֹת אֵינָה פְתָרוֹן כָּלֵל בַּחַיִּים, הֵן אֲמַת שְׁעוֹבֶרֶת עֲלֵיכֶם עֲכָשׁוּ אִיזוֹ מְרִירוֹת אוֹ אִיזוֹ צָרָה מְרָה בַּחַיִּיכֶם, וְנִכְנַסְתֶּם בְּמִבּוֹי סְתוּם, עַד שֶׁנִּדְמָה לְכֶם שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְצִאת מִשָּׁם, עִם כָּל זֹאת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אֵין דְּבַר כְּזֶה מְבוֹי סְתוּם, אֶפְלוּ כְּשֶׁאָדָם מְגִיעַ לְמַצְבִּים הַקָּשִׁים וְהָרַעִים בְּיוֹתֵר בַּחַיִּים, עַדִּין יֵשׁ פְתָרוֹן לְצִאת מִכָּל הַתְּסַבְּכַת שֶׁמְסַתְבֵּךְ בָּהּ, אִם רַק זוֹכֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמַת שְׁבִדוֹר, וְלִהְתִּיעֵץ עִמוֹ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט בַּחַיִּים, כִּי בּוֹדֵאי אָדָם אֲשֶׁר נִמְצָא בְּצָרָה גְדוֹלָה וּמְרָה מְאֹד, וְנִכְנַס בַּתְּסַבְּכַת, עַד שֶׁהִגִּיעַ לְמִבּוֹי סְתוּם, וְרַעִים וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים, וְחֻשֵׁף לוֹ מִזְלוֹ, הוּא אֵינוֹ רוֹאֶה שׁוּם פְתָרוֹן אֵיךְ לְצִאת מֵהַמְרִירוֹת וְהַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁנִּפְלֵ אֲלֵיהֶם, לְזֹאת עֲצָתוֹ, שִׁירְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְבוֹא

לְמָה לְהִתְאַבֵּד

אֵל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַדְּבֹק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מִחַ מַחְשַׁבְתּוֹ כִּכְּרֵי אֵינוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, כִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת זֹכֵה עַל-יְדֵי יִגִּיעָתוֹ וְטִרְחָתוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְהִגִּיעַ אֶל מַדְרַגָּה כְּזוֹ, שְׂאֵף שְׂגוּפּוֹ הַגִּשְׁמִי מִסְתּוֹכֵב בְּזֵה הָעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת בְּנִפְשׁוֹ וּבְרוּחוֹ הוּא כִּכְּרֵי דְבֹק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְעַל-כֵּן הַצַּדִּיק אֵמֶת כְּזֶה יִכּוֹל לִיעֵץ לוֹ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת, אֵיךְ לְצַאת מִכָּל מִינֵי תְּסֻבּוֹת שְׁנִסְתַּבֵּךְ בְּזֵה הָעוֹלָם, וּלְהוֹצִיאוֹ מִכָּל מִינֵי מְבוֹאוֹת סְתוּמִים, וּמֵאִיר לוֹ בְּכָל חֲשָׁכוֹתוֹ.

וְעַל-כֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, אֵף שְׂעוּבָרִים עֲלִיכֶם עֲכָשׁוּ מְצַבִּים מְאֹד קָשִׁים, וְנִדְמָה לָכֶם כְּאִלּוֹ אֲבֵד מְנוּס וְתִקְוָה מִכֶּם, וְאֵין לָכֶם שׁוּם עֲצָה אֵיךְ לְצַאת מִהַפֶּחַ הַנִּשְׁבֵּר שֶׁנִּפְלְתֶם אֵלָיו אֶל תִּיאָשׁוּ אֶת עֲצַמְכֶם, וְאֵל תִּכְנַס בְּכֶם אִיזוֹ מַחְשַׁבָּה כְּאִלּוֹ אֲבֵד מְנוּס וְתִקְוָה מִכֶּם, וּכְאִלּוֹ אֵין כִּכְּרֵי שׁוּם עֲצָה רַק לְהִתְאַבֵּד, אֶלָּא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם לְבוֹא אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וּלְהִתְיַעַץ עִמּוֹ בְּכָל פְּרִט וּפְרִט, וְאֵז דִּיקָא תִרְאוּ אֵיךְ שִׁיכּוֹלִים לְצַאת מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסוּרִים, וּמִכָּל מִינֵי תְּסֻבּוֹת בְּחַיִּים; אֲשֶׁרֵי מִי שִׁזּוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַדְּבֹק בְּחֵי הַחַיִּים, אֲשֶׁר הוּא יָאִיר בְּכֶם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֵיךְ לְצַאת מִהַפֶּחַ יְקוּשׁ, וְאֵיךְ לְזַכּוֹת גַּם-כֵּן לְהֵאִיר עַל נַפְשְׁכֶם הָאֶרֶת הָאֹרֶךְ אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּלְהִתְאַחַז בְּרִצּוֹן הָעֲלִיּוֹן, כִּי בְּאֵמֶת אֵין בְּלַעֲדָיו

יתְבַרֵךְ כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבַרֵךְ מִחַיָּה וּמִהוּנָה וּמִמָּקוֹמַי אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה
 כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבַרֵךְ, שְׁזָה הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, וְכָל הַצְּרוֹת הֵן, שְׂאִין הָאָדָם זוֹכֵה
 לְמִצָּא אֶת הַרְצוֹן הַזֶּה שֶׁהוּא רְצוֹן שֶׁבְּרִצּוֹנוֹת, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים
 לְבּוֹא אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים בְּרִצּוֹן הָעֲלִיּוֹן,
 וְלִקְבֹּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֵיךְ לְצַאֵת מֵהַתְּסַכְּכַת שְׁלוֹ,
 כִּי זֶה יְדוּעַ לְכָל אָדָם, כִּמָּה וְכִמָּה עֵתִים עוֹבְרִים עָלָיו בְּרוּחַנִיּוֹת
 וּבִגְשָׁמִיּוֹת בְּגוֹף, בְּנִפְשׁ וּבִמְמוֹן וְכוּ', וְכִמָּה וְכִמָּה יְשׁוּעוֹת
 נִפְלְאוֹת שֶׁהֵשֵׁם יִתְבַרֵךְ עוֹזֵר לוֹ, בְּכָל פַּעַם בְּפָרֵט בְּעִנְיַן קִדְשַׁת
 יְהוּדוּתוֹ, שְׁזָה הָעֵקֶר, וּבְכָל עַת וְעַת שֶׁעוֹבְרַת עַל הָאָדָם בֵּין בְּטִיבוֹ
 בֵּין בְּעִיקּוֹ בֵּין בְּעֲלִיָּה בֵּין בִּירִידָה, בְּכָל־מְאִיר בְּהֵם הַצְּדִיק
 הָאֵמֶת, שֶׁיְדַע כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל עֲצוֹת מָה לַעֲשׂוֹת וּבִמָּה יַחֲיֶה אֶת
 עֲצֻמוֹ בְּכָל עַת וְעַת, כְּפִי הָעַת אֲשֶׁר עוֹבְרַת עָלָיו, בְּאִפְּן שִׁישְׂאָר
 עַל עֲמָדוֹ וְלֹא יִפֹּל וְלֹא יִתְרַחֵק לְעוֹלָם, וְהָעֵקֶר עַל-יַדֵּי שִׁיקְשָׁר כָּל
 הָעֵתִים הָעוֹבְרִים עָלָיו עֲכָשׁוּ לְעַת הָאַחֲרוֹן, שֶׁהוּא עַת קְבוּל
 הַשְּׂכָר שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאֵז יִזְכֶּה כָּל אֶחָד כְּפִי עֲבֹדוֹתוֹ
 לְהָאֲרַת הַרְצוֹן הַמְּפֻלָּג לְהֵשֵׁם יִתְבַרֵךְ בְּהַשְׁתַּקְּקוֹת נִפְלְאוֹה
 וְנוֹרָאוֹה, שְׁזָה בְּחִינַת "כִּיעַת יֵאֵמֵר לִיעֻקֵּב וְלִישְׂרָאֵל מָה פָּעַל אֵל"
 (בְּמִדְבָר כ"ג), וְלַעַת הַזֹּאת צְרִיכִין לְקַשֵּׁר כָּל הָעֵתִים הָעוֹבְרִים
 עָלָיו בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי עֵקֶר הַהִתְחַזְּקוֹת הִיא עַל-יַדֵּי הַרְצוֹן, שְׂאֵיךְ
 שֶׁהוּא וְאֵיךְ שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, עַל-כָּל-פְּנִיִם יַחֲזֵק אֶת עֲצֻמוֹ בְּרִצּוֹן

לְמָה לְהִתְאַבֵּד

חֲזַק לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי הִרְצוֹן הַטוֹב בְּעֵצְמוֹ יִקָּר וְחָשׁוּב מְאֹד (עֵין לְקוּטִי-הֶלְכוֹת נְטִילַת יָדַיִם לְסַעֲדָה, הֶלְכָה ו', אוֹת נ"א), וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְהִיּוֹת רְגִיל לְבֹא בְּכָל פַּעַם אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, וּלְהִתְנַעֵץ עִמּוֹ בְּפִרְטֵי פִרְטֵי כָּל מָה שֶׁצָּרִיךְ, וְהוּא יִקְשֶׁר אֶת כָּל הַעֲתִים וְהַזְּמַנִּים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וּיִקְשֶׁר אוֹתוֹ אֶל הִרְצוֹן הָעֲלִיוֹן, וְיִמְשִׁיךְ גַּם עָלָיו עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת, אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק וְאֵיךְ לְצַאת מִכָּל הַתְּסַבְּכַת שְׁלוֹ שְׁנִסְתַּבֵּךְ בָּהּ, כִּי רַק עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֱמֵת יְכוּלִים לְצַאת מִהַפַּח יְקוּשׁ שֶׁנִּלְכַּד בּוֹ, אֵךְ עַל זֶה צָרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה, שֶׁיִּזְכֶּה לְמִצָּא אֶת הַצְּדִיק הָאֱמֵת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר עֲרַבֵּב אֶת הָעוֹלָם, וְהַקִּים כָּל מִינֵי מִפְרָסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר, אֲשֶׁר לֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָם, אֵיךְ יוּכְלוּ לְהִנְהִיג אֶת אַחֵרִים? ! (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א), וְלִכֵּן יֵשׁ בְּדוֹר הַזֶּה כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה מִקְרִים שֶׁל הַתְּאַבְדוּת, כִּי נַעֲלָם וְנִסְתָּר הַצְּדִיק הָאֱמֵת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְאֵין יְכוּלִים לְהִגִּיעַ אֵלָיו, וְעַל-כֵּן נִדְמָה לְאָדָם כְּאִלוֹ אֲבֵד מְנוּס וְתַקְוָה מִמֶּנּוּ, וְכֵאלוֹ כְּבָר אֵף פַּעַם לֹא יִצָּא מִהַצְּרוֹת וּמִהִיסוּרִים וּמִהִמְרִירוֹת שְׁלוֹ, עַד שֶׁמֵּתְאַבֵּד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלֹא דֵי שְׁגוּרָם לְעֵצְמוֹ צְרוּת וְעִגְמַת נִפְשׁ לְכָל מִשְׁפַּחְתּוֹ – לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, לְאֶחָיו וּלְאֶחָיוֹתָיו, לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו, וְגוּרָם לָהֶם בּוֹשׁוֹת גְּדוּלוֹת; עַל-כֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, לְצִיַּת אוֹתִי, וְלְהִיּוֹת רְגִילִים לְבֹא בְּכָל פַּעַם אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וּלְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר קוֹרָה

לְמַה לְהִתְאַבֵּד

ט

עִמְכֶם בַּפְּרִטִי פְּרִטִיּוֹת, וְהוּא יוֹרֵה לָכֶם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת, אֵיךְ לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַתְּסֻבּוֹת שֶׁנִּסְתַּבְּכְתֶּם בָּהֶם, וְאֵף פַּעַם אֵל תֹּאמְרוּ נוֹאֵשׁ לְחַיִּיכֶם, כִּי כָּל מִצַּב שְׂאֵדָם נִקְלַע אֵלָיו, עֲדִין יֵשׁ לוֹ תִּקְוָה לְצֵאת מִמֶּנּוּ, אִם רַק יִזְכֶּה לָבוֹא אֶל הַצַּדִּיק הַנִּכּוֹן, שְׂיִכּוֹל לְהוֹרֹת לוֹ עֲצוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרִט שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וּלְהַאִיר בּוֹ אֶת אֲמַתּוֹ מִצִּיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְקַשֵּׁר אֶת הָעֵתִים וְהַזְּמַנִּים הַקָּשִׁים שֶׁלוֹ אֶל הַרְצוֹן שֶׁבְּרִצּוֹנוֹת שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, כִּי בְּאֲמַת אִם הִיְתָה לְאָדָם הָאֲמוּנָה הָאֲמִתִּית בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וְתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִזּוֹ הִיָּה יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר מְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ וְהֵבִין עִם אָבִיו, וּמֵאַחַר שֶׁאֵין לְאָדָם אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכַת כְּזוֹ, לָכֵן עָלָיו לָבוֹא אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי, שֶׁכָּבֵר זְכָה אֶל זֶה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְהוּא יִמְשִׁיךְ גַּם עָלָיו אֶת הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, גַּם שָׁגַם זֶה הָאָדָם יִתְחִיל לְהַרְגִישׁ אֶת עֲרֻבוֹת, יְדִידוֹת, נְעִימוֹת, זִיו חַיּוֹת שְׂכִינָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִרְאֶה שְׂעָדִין יֵשׁ לוֹ תִּקְוָה גְּדוּלָה בְּחַיּוֹ, וְאֲסוּר לְהִתְאַבֵּד, כִּי אֵין זֶה פְּתוּר לֹא בַּגְּשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנֵּס דְּבָרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וּמְחַפֵּשׂ וּמְבַקֵּשׂ אַחַר הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וּבָא אֵלָיו וּמְתִיעֵץ עִמּוֹ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרִט, וְאִזּוֹ בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה, וְיִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵךְ עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי נִתְרַבּוּ

עָכְשׁוּ בְּעֵתִים הִלְלוּ כָּל מִינֵי שְׁקָרָנִים וְצָבוּעִים, אֲשֶׁר אֵין לָהֶם עֲצוֹת בְּשִׁבְלֵיכֶם כָּלֵל, וְהֵם רַק מְטַעִים אֶתְכֶם בְּכֹל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת, זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, הָעֶקֶר לְהוֹצִיא מִמְכֶם אֶת כֶּסֶפְכֶם, כִּי בְּעֵתִים הִלְלוּ יֵשׁ כָּל מִינֵי טִיפּוֹסֵי שְׁקָרָנִים שְׂאִינָם יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשִׂמְאֵלָם, וּמְטַעִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת הָאֲנָשִׁים בְּבִלְבוּלֵי הֶבֶל, כְּאִלוּ נִכְנַס בְּהֵם שֵׁד וְרוּחַ, וּכְאִלוּ יֵשׁ בְּהֵם עֵין הָרַע, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְשִׁנוֹת אֶת שָׁמֶם, אוֹ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת, וּבִקְאֻמַּת הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ, כִּי הַצְּדִיק הָאֻמַּת מְגַלֶּה אֶת אֻמַּתּוֹ מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן תִּכְרַךְ וּמִיד כְּשִׁמְתַּגְּלֶה לְאָדָם אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אִזּוֹ מְשִׁתַּנִּים כָּל הַחַיִּים, כִּי אֲצֵל הַצְּדִיק הָאֻמַּת יֵשׁ כָּל מִינֵי עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וּנְפִלְאוֹת אֵיךְ לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי תִּסְבוּכוֹת שֶׁנִּסְתַּבֵּךְ בְּהֵם, אֲבָל עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר לְמִצָּא אֶת הַצְּדִיק הָאֻמַּת, עַל זֶה צָרִיךְ הָאָדָם לִנְדֹד שָׁנָה מֵעֵינָיו וּמֵעַפְעַפְיוֹ תְּנוּמָה, לְשׁוֹטֵט וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבַתְּחֻנוּנִים, שְׂיִזְכֶּה לְמִצָּא אֶת הַצְּדִיק הָאֻמַּת, שְׂיִוְכַל לְרַפְּאוֹת וּלְהַכְנִיס בּוֹ הַשְּׂגוֹת אֱלֹקוֹת, וּלְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְעַל זֶה צָרִיכִין לְשַׁבֵּר אֶת הַשְּׂנָה, וּלְקוֹם בַּחֲצוֹת לִילָה, וּלְבַכּוֹת וּלְצַעֵק מְאֹד עַל חֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְעַל הַסְּתַלְקוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁקָּשָׁה כְּפָלִים כְּחֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ (אֵיכָּה רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן ל"ט), עַד שְׂיִזְכֶּה גַם עֵתָה לְמִצָּא אֶת הָרַבִּי וְהַמְּנַהֵיג הָאֻמַּתִּי, שְׂיִוְכַל לְהַכְנִיס בּוֹ יְדִיעַת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה

יתמלאו לו כל החסרונות, ויתבטלו כל הצרות ויתקן הכל (עין לקוטי-הלכות, השפמת הבקר, הלכה ד', אות ז'); ולכן ראו, בני ובנותי היקרים, להיות חזקים מאד מאד בדבר זה, לבקש ולהתחנן קדם ממנו יתברך שתזכו להתקרב אל הצדיק האמת, שיכול להאיר לכם עצות אמתיות, עצות ודרכים להוציא אתכם מכל מיני צרות ויסורים שנפלתם בהם, ואם עדין לא תזכו למצא אותו, ולדבר עמו בפּרטי פרטיות, על-כל-פנים תראו לעין בספריו הקדושים שהניח הרבה בזה העולם, כי פניו, שכלו וחקמתו הם בתוך ספריו שזכה לחבר (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ב), ובזה שתחפשו ותעינו היטב בתוך ספריו הקדושים, גם שם תזכו למצא עצות נוראות ונפלאות איך להציל את נפשכם, העקר ראו לקיים את דבריו בתמימות ובפשטות גמורה, ואז גם אתם תזכו לצאת מהפח היקוש שנפלתם אליו, ובודאי על-ידי שתעינו בספרים הקדושים שמתחדשים בכל דור ודור, תזכו למצא את הצדיק האמת שבדור הזה, ותבואו אליו, והוא יורה לכם דרך איך לצאת מהתסבכת שנסתבכתם בה, ואין אתם צריכים להתאבד כלל, וזכרו זאת היטב, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא; אשרי המציית אל כל זה!

ב.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עֶקֶר
הַחֲכָמָה הִיא אֵיךְ לְהִתְחַמֵּק מִכָּל מִינֵי קְשָׁיִים וּמִכָּל מִינֵי צָרוֹת
וְיִסּוּרִים וּבִלְבוּלִים, וּבְזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַחֲכָמָה, לֹא כִּמוֹ שְׂרוּאִים
בְּחוּשׁ, שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁעָקַר הַחַיּוֹת שָׁלְהֵם הִיא כְּשֶׁהֵם מְמַרְרִים
לְעֵצָמָם אֶת הַחַיִּים, וּמְסַתְּבָכִים בְּכָל פַּעַם בְּצָרוֹת וּבִיְסוּרִים יוֹתֵר
גְּדוֹלִים, עַד שֶׁבָּאִים לְיַדֵּי יְאוּשׁ וּמִיֵּאֲשִׁים עֲצָמָם לְגַמְרֵי, עַד
שֶׁאֵינָם רוֹאִים שׁוֹם פֶּתַח לְצֵאת מֵהַסְּבוּכִים שֶׁנִּסְתַּבְּכוּ בָּהֶם, כִּי
אִם לְהִתְאַבֵּד, חֵס וְשָׁלוֹם, וּבִקְאֻמַּת הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ, כִּי אֵין
זֶה שׁוֹם פְּתוּרֹן לְהִתְאַבֵּד, כִּי מָה יִהְיֶה אַחַר כֵּן? ! וְאֶפְלוּ שֶׁאָדָם
נָפַל בְּצָרוֹת וְיִסּוּרִים וְעֲגָמַת נַפֶּשׁ, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אָבֵד מְנוּס
וְתִקְוָה מְמַנּוּ, וּכְאִלוֹ הוּא נִכְנָס בְּמַבּוּי סְתוּם, שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְצֵאת
מִמֶּנּוּ, אֲזִי כִּבֵּר לֹא אֶכְפַּת לוֹ מָה יִהְיֶה אַחֲרֵי-כֵן, הָעֶקֶר שִׁמּוֹת,
כָּל זֶה הוּא הֵבֵל גְּדוֹל שֶׁבָּא מֵרַב יְאוּשׁ, כִּי חוֹשְׁבִים שֶׁאַחַר הַמּוֹת
נִגְמַר הַסְּפוּר, וּבִקְאֻמַּת רַק אֲזַז מִתְחִיל עִם הָאָדָם מָה שֶׁמִּתְחִיל,
וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מָה שֶׁמְחַכֶּה לָהֶם אַחֲרֵי הַמִּיתָה, לֹא
הָיוּ רוֹצִים כָּל-כֵּן מֵהֵר לָמוּת, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חַי, עֲרִיזֵן יֵשׁ
לוֹ תִקְוָה לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל יִהְיֶה מָה שֶׁיִּהְיֶה וְיִהְיֶה אֵיךְ שֶׁיִּהְיֶה,
וְאֶפְלוּ שֶׁכִּבֵּר עָבְרוּ עָלָיו כָּל מִינֵי מְשֻׁבְּרִים וְגִלְמִים, וְנִכְשַׁל בְּכָל
מִינֵי עֲבֻרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְנִכְנָס בְּחֻבוֹת עֲצוּמִים, וְנִסְתַּבֵּךְ עִם כָּל

מיני טיפוסי אנשים, והיו לו אהבות נכזבות וכדומה כל מיני ירידות שרק קורות לאדם בחיים, אם עדין חי, הוא יכול לתקן הכל, והוא יכול עוד לתרם לעולם ולחברה כלה הרבה מאד, כי באמת אין לה אדם שאין לו שעה, אף כלם מאבדים את השעה, מפני שהם נופלים ביאוש גמור מכל מה שקורה אתם; ועל-כן ראוי, בני ובנותי היקרים, לישוב את עצמכם באמת באיזה מעמד ומצב אתם נמצאים עכשו, ואף שמרב צרות שעוברות עליכם ברוחניות ובגשמיות בבית ובחוץ, הן בענין שלום-בית והן בעניני פרנסה והן בעניני אהבה והן בעניני חברה וכו', עם כל זאת אם רק תכניסו בעצמכם אמונה פשוטה בו יתברך, לידע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמות חיות אלקותו יתברך, והוא מנהיג את עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, בידיעות אלו כשאדם חוקק אותן היטב בלבבו ובדעתו, בנקל לו להפוך את כל הכשלונות והירידות והנפילות והצרות והיסורים שלו, ויכול לצאת משם, ולהיות מאשר בחייו, כי עקר המרירות והצרות והיסורים והעקמומיות שעוברים על האדם, הן רק מחמת שנתרחק ממנו יתברך, הינו שמרב הסבוכים שנסתבך בהם בחייו, בא לידי כפירה וספקות עליו יתברך, ובפרט בשביל הבחירה והנסיון כל העולם כלו הוא מלא כפירות ואפיקרסות,

לְמָה לְהִתְאַבֵּד

ובכל יום יוצאים כל מיני עתונים המלאים שקוץ, תעוב, עירם וזהום, וכלי התקשרת - הרדיו והטלוויזיה, פולטים ויורקים כל מיני זבל כפירות ואפיקרסות, עד שכל מי שרק קורא באיזה עתון, ושומע רדיו ומסתכל בטלוויזיה, רואה ושומע ומבין שם רק כפירות ואפיקרסות, שקוץ, תעוב, נאוף וזהמה, וזה מה שמשבר את לבו ומעקם את דעתו, ומפיל את רוחו, עד שקשה לו קשיות עליו יתברך, עד שבא לידי כפירות ואפיקרסות, כאלו לית דין ולית דין, חס ושלום, אשר דבר זה בעצמו עושה אותו ריק מתכן החיים, עד שנסכם אצלו שהטוב ביותר הוא להתאבד, רחמנא לצלן, ובאמת כשאדם זוכה להתקרב אל הצדיק האמת, המגלה ומפרסם את אמתת מציאותו יתברך, פי הוא דבוק בחי החיים תמיד בו יתברך, ואין לו שום רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך, מי שזוכה להתחבר אליו, מאיר גם עליו האור הנורא והנפלא הזה, ועל-כן דיקא הצדיק האמת יכול להוציא את כל אדם מהסבוכים שנסתבר בהם, ויכול להאיר גם בו ערבות, ידידות, נעימות זיו, חיות אלקותו יתברך, ולהוציאו מהפח יקוש שנפל לשם, ולחזקו ולאמצו ולעודדו ולהוציאו מהמבוי הסתום שנפל בו.

ועל-כן, בני ובנותי היקרים, אפלו שנפלתם כבר במקום שנפלתם, ונשלתם במקום שנשלתם, ועבר עליכם בחייכם

כָּל מִינֵי מְרִירוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְגַם עֲדִין עוֹבְרִים עֲלֵיכֶם כָּל מִינֵי
 צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, עַד שֶׁעוֹלָה עַל לְבָבְכֶם בְּכָל פַּעַם מִחֲשׁוֹבוֹת
 לְהִתְאַבֵּד, חֵס וְשְׁלוֹם, רְאוּ לְבוֹא אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, אֲשֶׁר הוּא
 יִכְנִיס בְּכֶם הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה, וַיְגַלֶּה לְכֶם דְּרָכִים וְנִתְיֹבוֹת אֵיךְ
 לְצֵאת מֵהַסְּבוּכִים שֶׁנִּסְתַּבְּכְתֶּם, וְתִזְכּוּ לֵיל אֲמִיץ חֲזָק, וְלֹא
 לְהִתְפַּחַד וְלֹא לִירֹא מְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי בְּאֵמֶת הַסְּבָה
 שֶׁבָּאוֹת לְאָדָם מִחֲשׁוֹבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת הַיָּא, שֶׁנִּכְנָסִים בּוֹ מִתְּחִיל
 וּפְחָדִים מְזוּלָתוֹ, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הֵהוּא יִהְרַג אוֹתוֹ, כְּגוֹן:
 אֶחָד חָיֵב חוֹבוֹת, וְנִסְתַּבֵּךְ בְּסְבוּכִים עַד שֶׁחֻבוֹבוֹתָיו מְגִיעִים
 לְרַבְבוֹת, וּמְאִימִים עָלָיו בְּמַעֲצָר וְכַדוּמָה, וּמְרַב פַּחַד אֵינוֹ יוֹדֵעַ
 מָה לַעֲשׂוֹת, עַל-כֵּן נִסְכָּם בְּדַעְתּוֹ, שֶׁהַטּוֹב בְּיֹתֵר הוּא לְהִתְאַבֵּד,
 אוֹ חֵיל הַנִּמְצָא בְּצָבָא, וְהַמְּפָקֵד מִשְׁפִּיל אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי הַשְּׁפָלוֹת
 וְצוּעֵק עָלָיו, וּמְזַלְזֵל בּוֹ בְּכָל מִינֵי זְלוּזִלִים בְּפָנָיו אַחֲרַיִם, וּמַעֲיֵק
 עָלָיו מְאֹד מְאֹד, וּמַעֲנִישׁ אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי עֲנָשִׁים, עַד שֶׁמְרַב צַעַר
 וְעֲגַמַת נַפְשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת שֵׁישׁ לוֹ מְרַב הַשְּׁפָלוֹת, הוּא כָּבֵד
 אֵינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל זֹאת, וְעַל-כֵּן נִסְכָּם בְּדַעְתּוֹ, שֶׁהַעֲצָה הַטּוֹבָה
 בְּיֹתֵר בְּעִבּוּרוֹ הִיא לְהִתְאַבֵּד, וְכֵן כְּשֶׁנֶּאֱרַע בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵיזָה
 מְשֻׁבֵּר, הֵן מְאִשְׁתּוֹ שָׂאִין לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית, אוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, הִיא
 בּוֹגְדָת בּוֹ, אוֹ שֵׁישׁ לוֹ אֶהְבָּה נִכְזָבָת, אוֹ שֵׁישׁ לוֹ צָרוֹת וְעֲגַמַת
 נַפְשׁ וּמְרִירוֹת מִלְּדָיו, וְכָל-כֵּךְ מְרִים לוֹ הַחַיִּים, עַד שֶׁמִּישֵׁב אֶת
 עֲצָמוֹ, שָׂאִין עֲצָה אַחֲרַת רַק לְהִתְאַבֵּד, וְכֵן זֶה בָּא לוֹ מִקְטָנוֹת

לְמָה לְהִתְאַבֵּד

הדעת, שֶׁרְחוּק הוּא מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁשׁוֹכַח לְגַמְרֵי, שֶׁהִקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְנִכְבָּה מִמְּנוּ
 הָאוֹר לְגַמְרֵי, כִּי מֵרֵב הַחֲשֵׁךְ וְהַשֶּׁקֶר הַמְּסַבֵּב אֶת הָעוֹלָם, אֵינוֹ
 רוֹאֶה אֶת הָאוֹר כָּלֵל, רַק נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הַכֵּל טֹבֵעַ, וְאֵז עַל-פִּי
 דֶּרֶךְ הַטֹּבֵעַ הוּא שׁוֹקֵל לְעֲצָמוֹ, שְׂאִין לוֹ שׁוֹם דֶּרֶךְ אַחֲרֵת אֵיךְ
 לְהִנְצֵל אַחַת וּלְתַמִּיד מֵהַצְרוֹת וּמֵהִיסוּרִים וּמֵהַסְּבוּכִים שֶׁהִסְתַּבֵּךְ
 בָּהֶם, כִּי אִם-עַל-יְדֵי שִׁיתְאַבֵּד, לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְבוֹא אֶל
 הַצְּדִיק הָאֱמֵת שֶׁבְדוֹר הַזֶּה, וְהַצְּדִיק מַתְדִּיר בּוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וּמִלְמַדוֹ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת, אֵיךְ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 אֱמֵתִית אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנִּיס בְּלִבּוֹ עֲזוֹת וְעַקְשָׁנוֹת דִּקְדוּשָׁה, לְבַל
 יִתְפַּעַל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲדַרְבָּה אֶפְלוֹ בְּתַקְּףָה צְרוּתוֹ
 וְיִסְוֶרְיוֹ, שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מָה שֶׁעוֹבֵר, אֵל יֵיֵאֵשׁ עֲצָמוֹ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל
 אֲדוֹנָנוּ וְרֵב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי הַצְּדִיק הָאֱמֵת בְּגִדֵל חֲכָמְתוֹ וּבִינְתוֹ
 וּדְעָתוֹ שֶׁזֹּכֵה לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה הַגְּבוּהָה בְּיִתְרָה,
 הוּא זוֹכֵה לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל כָּל הִירוּדִים וְהַנְּפֹלִים וְהַמְּשֻׁלְכִים
 וּבִתְאוּתֵיהֶם וּבְצָרוּתֵיהֶם, עַד שֶׁיִּכּוֹל לְהָאִיר בְּדַעְתוֹ הַתְּחִזְקוֹת
 עֲצוּמָה, שֶׁיְהִיוּ חֲזָקִים כָּל-כָּף בְּעֲזוֹת וְעַקְשָׁנוֹת דִּקְדוּשָׁה, שֶׁלְּבַל
 יִתְפַּעַלוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מָה
 שִׁיְהִיָּה, וְאֶפְלוֹ אִם הֵם חִיבִים חוֹבוֹת עֲצוּמִים, וְאֶפְלוֹ אִם מְאִימִים
 עֲלֵיהֶם בְּמֵאָסָר, אֵינָם מִתְפַּעְעִלִים כָּלֵל, רַק בָּאִים בְּעֲזוֹת וּבְעַקְשָׁנוֹת
 דִּקְדוּשָׁה בְּלִי שׁוֹם פֶּחַד, וְאוֹמְרִים: "אָנוּ מוֹכְנִים לְהִתְפַּשֵּׁר וּלְשַׁלֵּם

את החובות לאט לאט, כי אין לנו עכשיו, ואומרים זאת בתקף ובעז, ואז אין להם מה לירא ומה לפחד כלל, וכן כשקורה משהו בביתו של אדם, שיש לו איזה צער ועגמת נפש, הן מאשתו שאין לו שלום-בית, וכל ביתו נתהפך לגיהנום ממש מרב צעקות ומריבות, והן שיש לו צרות מילדיו, שאינם ממשמעים ועושים הכל כנגד רצונו, ורעים ומרים לו החיים מאד, והן שמר לו מאד מבני-אדם, אסור לפל בדעתו כלל, רק צריך לקחת את עצמו בידי, ויאמר: "מה אכפת לי מכל העולם, אני אלך ואברח רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ואמסר את עצמי לגמרי אל הקדוש-ברוך-הוא, מה שהוא ירצה פן יהיה"; ובכל מה שתכניסו את עצמכם, אהובי, בני בנותי היקרים, אל ידיעה זו, לידע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ומה אכפת לי ממה שעובר עלי בכל החיים שלי, אני מוסר את עצמי לגמרי אליו יתברך, כלל, ומה אכפת לי ממה שעובר עלי בכל החיים שלי, אני מוסר את עצמי לגמרי אליו יתברך, על-ידי-זה תראו שכל הענין של ההתאבדות הוא רק דמיון, שחושבים שזה בית מנוס ומפלט, ובאמת הכל הוא שטות ושגעון, כי סוף כל סוף אדם צריך לחזור אליו, יתברך, על-בן מה ולמה להתאבד, חס ושלום, שעל-ידי-זה אין לו חלק לעולם הבא?! יותר טוב בחיים חיותו לאבד עצמו באין סוף ברוך הוא, הינו שימשיך על עצמו הארת האין סוף ברוך הוא, ואפילו שעברו עליו כל מיני ירידות

לְמָה לְהִתְאַבֵּד

וּנְפִילוּת, הַשְּׁלֻכוֹת וְקִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְכִבְּר נִכְשָׁל בָּמָה
 שְׁנִכְשָׁל בְּכָל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת, מָה בְּכָךְ, הָעֵקֶר רַק לְבָרַח
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ:
 "מָה הֵייתִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, הַהִתְגַּבְּרוֹת שֶׁל הַיֵּצֵר הָרַע הֵייתָה גְדוּלָּה
 עָלַי מְאֹד מְאֹד", וְלָכֵן בָּזָה שְׁתַּהֲיוּ רְגִילִים לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְתִמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמְכֶם הָאֵרֶת זֵיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, אָזִי סוּף כָּל
 סוּף יִמְחַל לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לָכֶם
 לְהִתְאַבֵּד מֵהַחַיִּים? ! רְאוּ לְהִתְאַבֵּד מֵהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְתִבְרַחוּ
 רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמְכֶם עֲרִבוֹת, נְעִימוֹת יְדִידוֹת,
 זֵיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִמִּיד תִּדְעוּ שְׂאִין יוֹדְעִים כָּלֵל, כִּי בְּאֵמֶת
 זֶה עֵקֶר הָאֵמֶת – שֶׁהָאֵדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מָה זֶה עָלֶיהָ וּמָה זֶה יְרִידָה,
 כִּי לְפַעֲמִים כְּשֶׁאֵדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא בְּאִיזוֹ עָלֶיהָ, אִזּוֹ הוּא בִּירִידָה,
 וְכֵן לְהִפְךָ, עַל-כֵּן הָעֵקֶר לְהִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְכֶם רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 וְאִזּוֹ דִּיקָא תִּזְכוּ לְהִתְעַלּוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא
 יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם; רְאוּ, אֶהוּבִי, בְּנֵי בְנוֹתֵי הַיְקָרִים, וְלִהְיֶנּוּ
 בְּלַבְכֶם דְּבוּרִים אֱלוֹ, אֵף שֶׁקָּשָׁה וְכִבְד לְהִסְבִּיר דְּבַר זֶה לְאָדָם, כִּי
 כָּל זְמַן שֶׁאֵדָם חַי, וְעוֹבְרִים עָלָיו צְרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת
 וְהַשְּׁלֻכוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת, וְסוּבֵל מָה שְׁסוּבֵל, קָשָׁה וְכִבְד לּוֹ לְהִבִּין
 דְּבַר זֶה, אֲבָל כְּשֶׁאֵדָם מְכַנֵּס רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְסוּבֵל כָּל
 מָה שְׂבָא עָלָיו וְשׁוֹתֵק, וּמְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אִזּוֹ
 רוֹאֵה שְׁהַחַיִּים שֶׁל הָאֵדָם הֵם הַבֵּל וְרַעוּת רוּחַ, הִנֵּה אֲנִינְהוּ פַּה,

לְמָה לְהִתְאַבֵּד

יט

וְעוֹד מְעַט נִצָּא מִפֶּה, אִם אֲנַחְנוּ בֵּן רוֹצִים וְאִם אֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים,
הֲלֹא אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה
לְהִתְאַבֵּד? ! יוֹתֵר טוֹב רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשְׁכוּ
עָלָיו עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת, זִיו וְחַיִּיּוֹת אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִחְיֶה חַיִּים
אֲמִתִּיִּים, חַיִּים נִצְחִיִּים, חַיִּים כְּאֵלֶּה שֶׁלֹּא טָעַם מִיָּמָיו; אֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֵצְמוֹ כָּלֵל, וּמְחַדִּיר בְּעֵצְמוֹ אֶת הַלְמוּדִים
הָאֵלֶּה, וְאֵף שֶׁנִּדְמִים לוֹ לְדַבְּרִים פְּשׁוּטִים, אֵךְ בְּאֲמַת כָּל הַחַיִּים
שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיִים בָּזֶה, כִּי הָאָדָם רוֹצֵה לְזַכּוֹת לְמַדְרָגוֹת וְהַשְׂגוֹת,
וְרוֹצֵה לְהִיּוֹת עֲשִׂיר, וְרוֹצֵה כָּל מִיָּנִי רְצוֹנוֹת, וְכִשְׂאִין הוֹלֵךְ לוֹ,
אֲזַי נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, מָה שֶׁאִין בֵּן בְּמִצִּיאוֹת, שֶׁאִין לוֹ רַק הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲזַי יִזְכֶּה לְעֵבֶר עַל הַכֹּל, מֵאַחַר שֶׁמְבַטֵּל אֶת עֵצְמוֹ
לְגַמְרֵי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה,
וְאֲזַי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגֵם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצַלְחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֲמָרֵם בְּכֹל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבִנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבִנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי

תקון הפללי

כג

אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בתרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל
חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה
סתר לי¹ מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרך
זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביי חסד יסובבנו: יא שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא א למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה
ימלטהו יי: ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש
איביו: ד יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני
אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי
ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא
לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: ט דבר
בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: יג
ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניה לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב א למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

כַּן נִפְשֵׁי תַעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חַי מִתִּי
 אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיטָה לִי דַמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וְלֵילָה בְּאָמַר
 אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֹהִים אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי
 אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה
 תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וְתִהְיֶינָה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת
 פְּנֵי: ז אֱלֹהֵי עָלְי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶינִי עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
 מִהַר מְצָעַר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ
 עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלֵילָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לֹאֵל
 חַי: י אֲוַמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב:
 יא בְּרִצָּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפְנוּנִי צוֹרְרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ:
 יב מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וּמֵה תִהְיֶינָה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יִשׁוּעַת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט * לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
 אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתַּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג
 הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אֶרְבּוּ לְנִפְשֵׁי
 יִגְוֹרוּ עָלַי עוֹזִים לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חַטָּאתֵי יְיָ: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוּן וַיִּכְוְנוּ
 עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה
 לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲן כָּל בְּגֵדֵי אֹן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעֶרֶב יִהְמוּ
 כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי
 שִׁמְעַ: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה
 כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגְּבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי יִקְדְּמוּנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב
 אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנָי: יג
 חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֵה וּמִכְּפֹשׁ יִסְפְּרוּ: יד

תקון הפללי

כה

כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ
סָלָה: טו וַיָּשׁוּבוּ לְעָרֹב יִהְמוּ כִכְלָב וִיסוּכְבוּ עִיר: טז הֲמָה יִנְיַעוּן לְאָכַל
אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לְבַקֵּר חֲסִדְךָ כִּי הִיִּית
מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֲלִיךְ אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי
אֱלֹהֵי חֲסִדִּי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאֶסְף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים
וְאַצְעֻקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדִי
לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה
אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזוֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בְלִילָה
עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסְיֵף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אִמֵּר לְדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת
אֵל אִם קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאִמַר חִלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן:
יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאָךְ: יג וְהִגִּיתִי בְכָל פְּעֻלָּךְ
וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים:
טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעְתָּ בְעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עֲמֶךָ
בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיִּם יִחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ
תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִיִּם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֵף חֲצֻצֶיךָ יִתְהַלְכוּ: יט
קוֹל רַעֲמָךְ בַּגְּלָגַל הָאִירוּ בְרָקִים תִּבְל רְגֵזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם
דְּרָכְךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחִיתָ כִּצְאָן עֲמֶךָ
בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

תקון הפללי

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונותינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז
 הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו

תקון הפללי

כז

מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח חשף ויחשף ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי

תקון הפלילי

שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי
 על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בָּה: ח
 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הקונטרס הקדוש הזה נדפס לזכות
ולהצלחת

אליעזר שלמה בן מרים

וזוגתו לאה בת חדווה

שיזכו לציית את מוהרא"ש הקדוש
כל ימי חייהם ויזכו לשפע ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיהם ויזכו לנחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם ושיזכו בקרוב ממש
לדירה חדשה ביבנאל בלי חובות.

וכן לזכות אבי מורי

משה יהשוע בן אסתר,

ואימי מורתי מרים בת שרה,

שיזכו לחתן את כל ילדיהם בגיל צעיר
מותוך שפע ברכה והצלחה ונחת דקדושה
אמן, ושיזכו לבנין ביתם ביבנאל.
ולהבדיל לעילוי נשמת הסבא
ר' חיים יוסף צבי ברוך בן ר' יחיאל מאיר.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הקונטרס הקדוש הזה הודפס לזכות

אינוי זמירה בת ללה

בריאות איתנה ונחת

ולזכות

אבי צ'רלי בן מסעודה

רפואה שלמה

ולזכות

אלעד בן זמירה פורטל

שיזכה לבריאות איתנה הצלחה בחיים נחת

מהילדים ושלום בית ופרנסה בשפע רב

ולזכות

אשתי טליה בת חוה

בריאות ונחת

ולזכות

עידן עילאי אלן ואריק בני טליה

בריאות איתנה ברכה והצלחה

ולעילוי נשמות

אחי אשר בן סמירה זמירה

נפטר כ"ד מנחם אב תשע"ט ת.ג.צ.ב.ה.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הקונטרס הקדוש נדפס
להצלחת
משפחת אסלן
אופיר ומלכה וילדיהם
שיזכו לשפע ברכה והצלחה
ברוחניות ובגשמיות
ולהכרת הטוב
לרבנו נחמן זיע"א
ומוהרא"ש הקדוש

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!

72x12 ש"ח

פרנס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"

מכתב מהצדיק מיבטאל

50x12 ש"ח

פרנס יום

101x12 ש"ח

פרנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

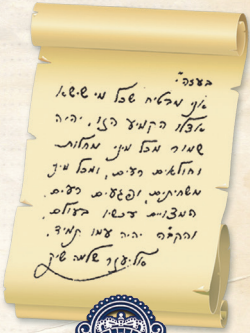
מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברוסלב סיטי" בכתובת:
www.breslevcity.co.il הקמיע

המקור הזהר מדיופים

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלה, לז, רטוב)

ועכשיו **בפורמט מיוחד** לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666